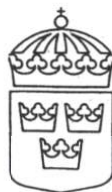

Riksdagens protokoll

1993/94:85

Måndagen den 11 april

Kl. 15.00–15.02

Protokoll
1993/94:85

1 § Återtagande av plats i riksdagen

Talmanen meddelade att *Håkan Holmberg* (fp) den 1 april återtagit sin plats i riksdagen, varigenom uppdraget som ersättare upphört för Bengt Ahlquist.

2 § Utökning av antalet suppleanter i lagutskottet

Valberedningen hade enligt ett till kammaren inkommet protokollsutdrag tillstyrkt att antalet suppleanter i lagutskottet utökades från 18 till 19.

Kammaren biföll denna framställning.

3 § Val av suppleant i lagutskottet

Företogs val av en suppleant i lagutskottet.

Kammaren valde i enlighet med valberedningens förslag till

suppleant i lagutskottet

Ingela Mårtensson (fp)

4 § Justering av protokoll

Justerades protokollen för den 28, 29, 30 och 31 mars.

5 § Hänvisning av ärenden till utskott

Föredrogs och hänvisades
Propositionerna
1993/94:185 till konstitutionsutskottet
1993/94:196 och 201 till lagutskottet

1993/94:203 till utrikesutskottet
1993/94:214 till bostadsutskottet
1993/94:215 till jordbruksutskottet
1993/94:220 till socialförsäkringsutskottet
1993/94:225 till skatteutskottet
1993/94:227 till finansutskottet
1993/94:228 till bostadsutskottet

Förslag

1993/94:RR8 till jordbruksutskottet

Motionerna

1993/94:Kr1–Kr3 till kulturutskottet
1993/94:Jo47–Jo53 till jordbruksutskottet

6 § Bordläggning

Anmälades och bordlades

Propositionerna

1993/94:145 Legitimation för vissa naprapater och kiropraktorer m.m.
1993/94:182 Ny lotterilag
1993/94:218 Psykiskt stördas villkor
1993/94:221 Ersättningssystemet för vuxentandvård
1993/94:230 Dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Vitryssland
1993/94:242 Vissa ändringar i skollagen

Motionerna med anledning av prop. 1993/94:165 Några frågor om sekretess

1993/94:K51 av Hans Göran Franck (s)
1993/94:K52 av Liisa Rulander (kds)
1993/94:K53 av Bengt Hurtig m.fl. (v)

med anledning av prop. 1993/94:184 Försöksverksamhet med intensivövervakning med elektronisk kontroll

1993/94:Ju32 av Lars-Erik Lövdén m.fl. (s)
1993/94:Ju33 av Berith Eriksson (v)

Konstitutionsutskottets betänkanden

1993/94:KU23 Försök i vissa kommuner där väljarna skall kunna avge särskild personröst
1993/94:KU29 Anslag till statschefen och regeringen
1993/94:KU35 Riksdagen och dess myndigheter

Finansutskottets betänkanden

1993/94:FiU9 Den statliga rationaliseringsverksamheten och revisionen
1993/94:FiU12 Riksgäldskontoret och kostnader för statsskuldens förvaltning

Skatteutskottets betänkanden

1993/94:SkU36 Utvidgning av det nordiska dubbelbeskattningsavtalet om arv och gåva

1993/94:SkU37 Dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Gambia

1993/94:SkU38 Dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Bolivia

Justitieutskottets betänkanden

1993/94:JuU19 Anslag till polisväsendet

1993/94:JuU20 Anslag till rättshjälp, m.m.

1993/94:JuU23 Anslag till åklagarväsendet

Lagutskottets betänkanden

1993/94:LU12 Stiftelser

1993/94:LU16 Fotografirättens integration i upphovsrättslagen, m.m.

1993/94:LU17 Skärpta åtgärder mot immaterialrättsliga intrång

1993/94:LU20 Konkursrättsliga frågor

Kulturutskottets betänkande

1993/94:KrU22 Bibliotek, bildkonst, konsthantverk m.m.

Trafikutskottets betänkanden

1993/94:TU21 Köp av kollektivtrafik

1993/94:TU22 Funktionshindrades resemöjligheter

1993/94:TU23 Meteorologi, geoteknik m.m.

Näringsutskottets betänkanden

1993/94:NU15 Näringspolitik

1993/94:NU16 Företag med statligt ägande

7 § Anmälan om interpellationer

Anmäldes att följande interpellationer framställdes

den 31 mars

1993/94:126 av *Margareta Viklund* (kds) till utrikesministern om Burundi:

Hutu utgör 85 % av befolkningen i Burundi och är ett jordbrukande bantufolk. Herdefolket tutsi har under flera sekler dominerat hutu. Twa kallas de ca 15 000 pygméer, som fortfarande lever under normala förhållanden av nomadiserande jakt och varuutbyte med hutu och tutsi.

Enligt myten skall tutsi ha kommit från Etiopien för flera sekler sedan. De inrättade ett kungadöme med de jordbrukande hutu som undersåtar.

Klassindelningen fortsatte mer eller mindre oförändrat under den tyska och belgiska kolonialepoken. Efter självständigheten behöll tutsi makten. Men självständigheten har markerats av återkommande ömsesidiga massaker mellan hutu och tutsi.

År 1991 dödades minst 1 000 hutu av regeringssoldater efter rebellattacker i Burundi. Liknande övergrepp förekom åren 1965, 1969, 1972 och 1988.

Burundis historia är färgad av blod, död och elände.

I oktober 1993 såg det ut som om Burundi tagit radikala politiska steg för att bryta mönstret av bräckliga fredstillstånd följda av massakrer, som under årens lopp fått hundratusentals burundier att fly sitt land och också kostat hundratusentals burundier livet.

Den känsliga balansen mellan tutsi och hutu verkade ha stabiliserats så att en jämlikare maktfördelning skulle vara möjlig efter hutun Melchior Ndayes jordskredsseger i presidentvalet förra sommaren.

Valet av Ndaye markerade således slutet på tutsifolkets dominans. Månaden efter Ndayes tillträde iscensatte tutsi en misslyckad kupp. Presidenten och fyra av hans medarbetare dödades. Den högsta militärledningen tog avstånd från kuppakarna. Men skadan var redan skedd.

Hutufolkets hämnd mot mordet på Ndaye kom snabbt. Men den tutsi-dominerade armén ställde sig på tutsifolkets sida i det stamkrig, som bröt ut.

Hus brändes, hela byar utplånades. 800 000 människor, främst Hutu, flydde till grannländerna Rwanda, Tanzania eller Zaire. Läget för dessa flyktingar har länge varit mycket kritiskt. Ca 500 000 blev internflyktingar. Facit för dödandet, som alltså fortsätter, ligger enligt de flesta bedömare över 100 000.

Medlemmar i Burundis regering som överlevde kuppen i oktober, utnämnde en ny Hutupresident, Cyprien Ntarayamira, som ersättare till den mördade Ndaye.

I Burundi, liksom i många andra länder handlar striderna och övergreppen om etnisk rensning. Hutu-folket vågar inte bo kvar i områden som domineras av tutsi och omvänt. I landet tycks fullständig laglöshet råda.

Jag vill med hänvisning till ovanstående fråga utrikesministern:

På vad sätt medverkar Sverige till att stridigheterna och situationen för övrigt i Burundi uppmärksammas av bl.a. Världssamfundet för eventuella aktiva åtgärder av FN för att få ett slut på det meningslösa blodbadet?

På vilket sätt agerar Sverige bilateralt och inom ramen för det internationella samarbetet för att stödja projekt som syftar till att lindra nöden i Burundi och för de flyktingar som flytt från landet?

1993/94:127 av Eva Zetterberg (v) till miljöministern om miljömärkning:

En positiv utveckling i miljöhänsen har skett när det gäller miljömärkning. Utbudet av varor som är miljömärkta ökar – en miljömärkning som i bästa fall talar om att varan är miljövänligare än andra alternativ. Denna utveckling går nu allt snabbare under trycket av alltmer miljömedvetna kunder och utifrån ett ofta internationellt konkurrenstryck. Men under snabb utveckling uppträder barnsjukdomar: En mängd aktörer är aktiva, en flora av system och tekniker finns, oklarheter råder beträffande utformning och kontroll och skojare försöker i skydd av ordningen sko sig.

Det är bra att många – miljöorganisationer, företag, distributörer, myndigheter, m.fl. – engagerar sig men effektiviteten är låg. Människor måste förstå och känna förtroende för systemen – särskilt om myndigheter står bakom

systemen. Just nu är den dominerande känslan hos vanliga konsumenter förvirring.

I samma butik kan en enskild konsument träffa på Änglamark, Bra miljöval, KRAV, Svanen, ekomjolk, ekologisk mjölk, lantmat, gårdsprodukter plus allehanda mer eller mindre diffusa miljöbudskap.

Påskynda miljömärkningen

- Miljömärkningen måste påskyndas. Den måste också förenklas och bli mer överskådlig. Det bör på sikt finnas ett miljömärkningssystem för samma slags produkter.
- Konsumenterna måste även få en större ekonomisk anledning att handla miljövänligt. Fortfarande är det oftast dyrare att vara miljövän.
- Substitutionsprincipen eller utbytesregeln måste tillämpas striktare. Denna princip säger att en vara eller ett ämne skall bytas ut mot en mindre miljöskadlig. Om substitutionsprincipen verkligen tillämpades skulle det innebära att miljömärkning blev onödig eftersom produkter och varor automatiskt skulle bytas ut mot mindre miljöskadliga.

Det anförda utmynnar i tre principiella frågor:

1. Vad kommer regeringen att göra för att påskynda och förenkla miljömärkningen?
2. Kommer regeringen att vidta åtgärder för att öka det ekonomiska incitamentet för konsumenter att handla miljövänligt?
3. Vad kommer regeringen att göra för att substitutionsprincipen skall tillämpas striktare på konsumtionsvaror?

den 5 april

1993/94:128 av *Simon Liliedahl* (nyd) till utrikesministern om Taiwan:

Republiken Kina populärt kallat Taiwan och Folkrepubliken Kina är två av Sveriges större exportmarknader. Under 1992 importerade båda länderna för ca 3,5 miljarder från Sverige. Exporten till Folkrepubliken är till en betydande del baserad på s.k. mjuka krediter, som framför allt kommer att utnyttjas av de svenska storföretagen. År 1992 exporterade 582 svenska företag till Taiwan, medan motsvarande siffra till Folkrepubliken var 221 företag.

Svenska exportörer har självfallet ett starkt intresse av att de bägge kinesiska ekonomierna fortsätter sin snabba expansion och att de söker former för ett ökat samgående i ekonomiska frågor. Det är uppmuntrande att de bägge länderna efter år av tvekan äntligen börjat direkta förhandlingar även i politiska frågor, men än så länge på alltför låg nivå.

Tidpunkten synes nu vara lämplig för ett svenskt diplomatiskt initiativ för att få till stånd en dialog mellan de två grannländerna som inom en rimlig framtid kan resultera i ett officiellt erkännande av Taiwan inom FN:s ram! Båda de kinesiska regimerna gör gällande att de är den lagliga regimen för den motsatta parten. I denna gamla strid har Taiwan blivit den förfördelade. Tack vare år av påtryckningar från Folkrepubliken Kina som är medlem av säkerhetsrådet har Taiwan ännu ej lyckats bli erkänd varken som suverän stat eller medlem av FN.

Det faktum att Sverige omkring 1950 erkände Folkrepubliken Kina bör inte i dag läggas Taiwan till last.

Inget land torde vara mer lämpligt än Taiwan att hjälpa Folkrepubliken Kina med dess industrialiseringsprocess. År 1992 investerade Taiwan ca 13 miljarder US-dollar.

Det måste kännas hårt för en demokrati som Taiwan med ett trettiotal fria politiska partier att sättas vid skampålen av en enpartistat, som inte drar sig för att begå brott efter brott mot de mänskliga rättigheterna. Detta har utrikesministern själv konstaterat bl.a. i en pressrelease från den 4 juni 1993. Världsoinionen har säkert vidare svårt att acceptera Folkrepubliken Kinas storebrorsfasoner mot Taiwan bl.a. i ljuset av att man regelbundet gör underjordiska kärnsprängningar. Icke mindre än 39 kärnsprängningar har till dags dato företagits.

Enligt min uppfattning bör utrikesministern, förslagsvis inom FN:s ram, ta nödvändiga initiativ för att få till stånd en opinion som kan skapa förutsättningar för att Taiwan skall kunna inväljas i FN och över huvud taget erkännas som en självständig suverän statsbildning.

1. Är utrikesministern beredd att medverka till att Sverige erkänner Taiwan som en självständig stat?
2. Vilka åtgärder ämnar utrikesministern vidta för att Sverige skall kunna erkänna Taiwan som en självständig stat?
3. Vilka åtgärder kommer utrikesministern att vidta för att förbättra Sveriges relationer med Taiwan?
4. Vilka närmare åtgärder har utrikesministern vidtagit för att Sverige skall kunna erkänna Taiwan?
5. Vilka närmare åtgärder har utrikesministern vidtagit för att förbättra Sveriges relationer med Taiwan?

den 8 april

1993/94:129 av *Lars Stjernkvist* (s) till statsrådet Bo Lundgren om bostadsmarknaden:

Chefen för Stockholms fastighetsägarförening vädjar till sina medlemmar att lämna fler lägenheter till bostadsförmedlingen. Skall vi åtnjuta förtroende för vår verksamhet från politiker och allmänhet får vi solidariskt medverka till att de svagare i samhället ges erforderligt stöd, skriver han i ett brev till medlemmarna enligt Svenska Dagbladets referat.

Det är inte bara privatvårdar som utesluter vissa grupper. I artikeln påpekas att även allmännyttans intresse av att erbjuda lägenheter till sociala förturer m.fl. har svalnat. Trots många tomma lägenheter har alltså många fått det svårare att få tag i en lägenhet på den reguljära bostadsmarknaden. Allt fler blir beroende av socialtjänsten för att få tak över huvudet.

Orsakerna är flera och väl kända. Bantade bostadssubventioner och sjunkande realinkomster är naturligtvis en viktig förklaring. Till det kommer att fastighetsägarna har getts ökade möjligheter att själva bestämma hur lägenheterna skall fördelas. Bostadsförmedlingar har lagts ner. Bostadsanvisningslagen är avskaffad. De kommunala företagen har delvis getts samma

spelregler som privatvårdarna. Och därmed anser de sig som sagt inte kunna ta ett större socialt ansvar längre.

Risken för en ökad segregation var väl känd när regeringen genomförde förändringarna på bostadsmarknaden. För att följa utvecklingen tillsattes därför en särskild arbetsgrupp. I tidigare interpellationsdebatter har det ansvariga statsrådet hänvisat till arbetsgruppen och förklarat att det är för tidigt att dra några slutsatser.

Jag håller inte med honom. Det är hög tid att agera. För det första har uppenbarligen många redan fått det svårare att få tag i en lägenhet på den öppna marknaden.

För det andra riskerar situationen bli ännu allvarigare när konjunkturen vänder och efterfrågan på bostäder återigen ökar. Dagens problem i Stockholm ger en antydan om vad som väntar.

Om inget görs nu kommer kommunerna att tvingas tillskapa s.k. sociala bostäder, dvs. särskilda områden för dem som av olika skäl utestängs från den reguljära bostadsmarknaden. Om vi tillåter en sådan utveckling blir det sannolikt mycket svårt, och det kommer att ta tid, att vända utvecklingen.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag veta vilka slutsatser den tillsatta arbetsgruppen dragit hittills samt vilka åtgärder statsrådet är beredd vidta för att förhindra att kommunerna tvingas tillskapa s.k. sociala bostäder.

8 § Anmälan om frågor

Anmälades att följande frågor framställdes

den 5 april

1993/94:438 av *Carl Fredrik Graf* (m) till statsrådet Bo Lundgren om beskattningen av bilförmån:

Riksdagen antog i december 1993 nya regler för beskattning av bilförmån. Förutom att dessa regler ledde till vissa förenklingar och förbättringar, så blev en av konsekvenserna att förmånsvärdena för bilar äldre än sex år i vissa fall kom att öka med mellan 10 och 20 % i förhållande till de regler som gällde förut. Det kan knappast ha varit en medveten avsikt från regeringens sida att så skulle ske.

Vad avser statsrådet att göra för att komma till rätta med detta förhållande?

den 6 april

1993/94:439 av *Marianne Andersson* (c) till statsrådet Bo Lundgren om skattefriheten för sjukvårdstjänster:

Våren 1993 biföll riksdagen skatteutskottets betänkande som bl.a. innehöll en hemställan om att skattefriheten för sjukvårdstjänster skulle utvidgas

till att gälla också alternativa behandlingsmetoder. Något sådant förslag har ännu inte lagts fram.

Jag vill därför fråga när skatteministern tänker uppfylla riksdagens beslut för att få konkurrensneutralitet inom vårdområdet.

den 7 april

1993/94:440 av *Anders Svärd* (c) till statsrådet Alf Svensson om religionsfriheten och Turkiet:

I samband med de lokala valen i Turkiet hade jag tillsammans med några riksdagskolleger tillfälle att besöka landet bl.a. i syfte att skaffa en uppfattning om hur de aktuella valen genomfördes i förhållande till demokratiska principer. Under besöket i Turkiet gavs också möjlighet till sammanträffande med företrädare för de armeniska, syrianska och grekisk-ortodoxa kyrkorna som alla är minoritetskyrkor. Vi diskuterade kyrkornas möjlighet att arbeta. Inga problem fanns när det gällde att fira gudstjänst. Emellertid fanns andra avgörande hinder. Det var t.ex. i princip omöjligt att få tillstånd att uppföra en ny kyrka. Vidare förelåg begränsningar i rätten att låta barn gå i konfessionell skola. Möjligheten att utbilda präster inom landet förelåg över huvud taget inte. Den grekisk-ortodoxa kyrkans prästseminarium stängdes av staten på 70-talet och har sedan inte fått tillstånd att återuppta sin verksamhet. Det är ingen överdrift att påstå att den i Turkiet konstitutionella religionsfriheten har sina allvarliga begränsningar.

Min fråga till statsrådet blir: Kommer regeringen att vidta några åtgärder för att den turkiska regeringen skall acceptera att verklig religionsfrihet skall tillämpas i Turkiet?

1993/94:441 av *Göthe Knutson* (m) till justitieministern om halvtidsfrigivning från fängelsestraff:

Uppgifter i dagspressen om fortsatt halvtidsfrigivning från fängelsestraff har väckt förundran hos allmänheten. Riksdagen har som bekant beslutat om slopandet av halvtidsfrigivning. Fr.o.m. den 1 juli 1993 gäller minst två tredjedels straffavtjäningstid. Ändå tycks Kriminalvårdsnämnden i praktiken besluta efter den socialdemokratiska modellen med halvtidsfrigivning, dvs. utan att rätta sig efter nyordningen. Uttalanden till TT av en ledamot i Kriminalvårdsnämnden ger intryck av att nämnden inte tagit till sig de ändrade regler regeringen utfärdat med anledning av riksdagsbeslutet.

Jag förutsätter att regeringen avsåg att beslutet om nyordningen också skulle tillämpas i praktiken.

Vilka åtgärder avser statsrådet vidta för att se till att så också blir fallet?

1993/94:442 av *Inga-Britt Johansson* (s) till jordbruksministern om införselavgifterna på dansk korv:

Den 1 juli förra året gick jordbruksministern ut med ett pressmeddelande

där han gjorde stor affär av att vi nu skulle kunna köpa röda danska pölser även i Sverige. Sverige vill ta bort onödiga handelshinder sa han.

Vad som inte framgår av pressmeddelandet var den konflikt om införselavgifter för dessa korvar som ännu pågår.

Konkurrensverket sade i november 1993 att den nuvarande regleringen är till nackdel för konsumenterna eftersom importen försvåras och att man borde se till att gränsskyddet tillämpas på ett konkurrensneutralt sätt.

EU-kommissionens generaldirektorat för task force enlargement tillskrev den 3 januari vår delegation i Bryssel och begärde att Sverige skall vidta åtgärder för att få bort den här sortens diskriminerande situationer.

Jordbruksministern svarade vid en frågestund i kammaren den 17 mars att frågan kunde hanteras snabbt. Enligt uppgift från UD har Jordbruksdepartementet ännu inte handlagt frågan.

Vilka åtgärder avser jordbruksministern att vidta för att ta bort för konsumenterna negativa konkurrenshinder?

1993/94:443 av *Eva Zetterberg* (v) till statsrådet Alf Svensson om politiska fångar i Chile:

Politiska fångar hör inte till en demokrati. När en demokratiskt vald regering tillträdde i Chile 1990 fanns ett tungt arv från diktaturen med drygt 300 politiska fångar. Antalet har därefter drastiskt minskat. Men när president Aylwin i mars 1994 efterträddes av Eduardo Frei fanns fortfarande drygt 10 personer i fängsligt förvar på grund av politiska brott begångna under diktatortiden.

Alf Svensson har tidigare uppgivit att den svenska regeringen engagerat sig i frågan om de politiska fångarna i Chile.

Jag vill därför fråga statsrådet:

Vad har Alf Svensson och den svenska regeringen vidtagit för åtgärder på detta område sedan den nyvalde presidenten tillträdde?

1993/94:444 av *Bengt Hurtig* (v) till arbetsmarknadsministern om offentliganställdas rätt att kritisera samhällsförhållanden:

Anställda i den offentliga sektorn uttrycker ofta sin oro för arbetsgivarens lojalitetskrav om de yttrar en åsikt om verksamheten i vilken de arbetar.

Många uttrycker tveksamhet om att i framtiden åta sig fackliga uppdrag därför att de befärar att arbetsgivaren inte skall ge dem samma möjlighet till bättre jobb, fortbildning eller berättigade löneförhöjningar. Det förekommer också att offentligt anställda framträder i medier med papperspåsar över huvudet för att arbetsgivaren inte skall kunna identifiera dem och vidta repressalier. Kraven på lojalitet i anställningen synes ha gått långt utöver det anständigas gräns.

Jag vill därför fråga arbetsmarknadsministern:

Avser regeringen vidta några åtgärder för att offentligt anställda skall slippa vara oroliga för repressalier när de utnyttjar sin grundlagsenliga rätt att kritisera samhällsförhållanden?

1993/94:445 av *Eva Johansson* (s) till utbildningsministern om den högre utbildningen i Stockholmsregionen:

Utbildningsminister Per Unckel har vid många tillfällen i diskussion om den högre utbildningen och forskningen i Stockholmsregionen hänvisat till en s.k. förstudie i departementet. Den lär ligga till grund för de avsnitt i proposition 1993/94:177 som behandlar Stockholmsregionen. Det är brukligt att utredningsmaterial presenteras och remissbehandlas före beslut för att ge underlag till diskussioner som kan ge värdefulla synpunkter. I det här fallet har riksdagen ännu inte fått den förstudie som propositionen grundats på.

Mot denna bakgrund vill jag fråga Per Unckel om han är beredd att medverka till att frågan om den högre utbildningen och forskningen i Stockholmsregionen får en behandling som medger en öppen och berikande debatt före beslut.

1993/94:446 av *Karl-Erik Persson* (v) till kommunikationsministern om ansvaret för att bilavgasreningen fungerar:

Bilprovningen har vid tester av personbilar visat att många bilmodeller inte klarar de svenska avgaskraven när fordonen använts en tid. Det är fordonens avgasteknik med katalysator som uppvisar brister – brister som är större än vad som tidigare varit känt.

Detta skapar två problem. Det ena är att miljömålen beträffande luftföroreningar – t.ex. kväveoxid – inte kan nås. Det andra problemet uppstår för berörda bilägare. Vem skall betala för nödvändiga reparationer av avgastekniken? Hur långt sträcker sig biltillverkarnas ansvar? I dag pågår flera strider om ansvarsfördelningen mellan bilägare och biltillverkare.

Jag vill med anledning av ovanstående fråga kommunikationsministern:

Kommer regeringen att ta några initiativ för att lösa dessa problem?

1993/94:447 av *Berndt Ekholm* (s) till kulturministern om flyktingpolitiken:

Flyktingpolitiken och dess genomförande har hårdnat under den borgerliga regeringen. Det har blivit allt svårare för människor som flyr att få asyl i Sverige.

Det framgår av kritik från flera olika håll: kyrkor, organisationer för mänskliga rättigheter, engagerade kulturarbetare, regeringens eget partifolk och t.o.m. regeringsmedlemmar.

Nu visar också regeringens egen praxisutredning att handläggningen av asylärenden hårdnat och att praxis skärpts.

Jag vill fråga kulturministern om regeringen nu är beredd att vidta sådana förändringar av flyktingpolitiken och dess genomförande att en generösare hantering av asylärenden åter införs.

9 § Kammaren åtskildes kl. 15.02.

Prot. 1993/94:85
11 april 1994

Förhandlingarna leddes av talmannen.

Vid protokollet

ULF CHRISTOFFERSSON

/Barbro Nordström

Innehållsförteckning

Måndagen den 11 april

1 § Återtagande av plats i riksdagen	1
2 § Utökning av antalet suppleanter i lagutskottet	1
3 § Val av suppleant i lagutskottet	1
4 § Justering av protokoll	1
5 § Hänvisning av ärenden till utskott	1
6 § Bordläggning	2
7 § Anmälan om interpellationer	
1993/94:126 av Margareta Viklund (kds) om Burundi	3
1993/94:127 av Eva Zetterberg (v) om miljömärkning	4
1993/94:128 av Simon Liliedahl (nyd) om Taiwan	5
1993/94:129 av Lars Stjernkvist (s) om bostadsmarknaden. . .	6
8 § Anmälan om frågor	
1993/94:438 av Carl Fredrik Graf (m) om beskattningen av bil- förmån	7
1993/94:439 av Marianne Andersson (c) om skattefriheten för sjukvårdstjänster	7
1993/94:440 av Anders Svärd (c) om religionsfriheten och Tur- kiet	8
1993/94:441 av Göthe Knutson (m) om halvtidsfrigivning från fängelsestraff	8
1993/94:442 av Inga-Britt Johansson (s) om införselavgifterna på dansk korv	8
1993/94:443 av Eva Zetterberg (v) om politiska fångar i Chile	9
1993/94:444 av Bengt Hurtig (v) om offentliganställdas rätt att kritisera samhällsförhållanden	9
1993/94:445 av Eva Johansson (s) om den högre utbildningen i Stockholmsregionen	10
1993/94:446 av Karl-Erik Persson (v) om ansvaret för att bilav- gasreningen fungerar	10
1993/94:447 av Berndt Ekholm (s) om flyktingpolitiken. . . .	10